

**ALPEREN
OKUR**

KUFİ

**MİLLİ
BÜSÜNCE**

Kufi

Alperen Okur

Türk rock müziğinin güzide gruplarından Duman'ın son albümü üzerinden 10 yıl geçti. Bu süre içinde grubun müzisyenleri boş durmadı. Kaan Tangöze, Ari Barokas ve Batuhan Mutlugil ayrı ayrı solo çalışmalar yaptı. Kaan Tangöze ve Ari Barokas'ın çalışmaları bambaşkaydı. Batuhan Mutlugil'in şarkıları grubun tınılarını andırıyordu. Ancak tabii Duman özlemini gideremezdi. Nihayet grup, 10 yıl aradan sonra, 16 şarkıdan oluşan bir albümün kaydını tamamladıklarını müjdeledi. "Kufi" ve "Nerde Benim Kafam" adlı iki şarkıyı da bu uzun bekleme süresinin mükâfatı olarak dinleyicilerine önden sundu.

Bazı şarkılar, müziğiyle insanı içine çeker. Öyle ki sözleri anlamsız da olsa müziğiyle kendini dinletir. Bazılarının sözleri müziğinin önüne geçer. Bazıları da söz ve müziğiyle öyle bütünleşmiştir ki şaheser olur. Tabii burada kastettiğim, günlük tüketime sunulan, ısmarlama ve dijital şarkılar değil. Gaipten gelen bir çağrıyla ortaya çıkan eserlerden bahsediyorum. Bazı şarkılarda da müzisyenler edebi kaygı gütmeyen, bir şeyler anlatmak için yeteneklerini konuşturur. Duman şarkılarının çoğunluğu böyledir.

Nerde benim kafam?

"Nerde Benim Kafam?" hiçbir şey anlatmayan sıradan bir şarkı. Hatta uzun süren bekleyişten sonra hayal kırıklığı bile sayılabilir. Yine de rock müzikseverler için, gitar rifleri sayesinde dinlemesi keyifli. Üzerine konuşmaya çok da gerek yok. Zaten bu yazı, albümdeki umut verici "Kufi" şarkısı için yazıldı.

Kufi

"Sanat toplum için mi, sanat için mi yapılır?" tartışmasında sanatın toplum için olduğunu düşünenlerdenim. Sanatçı, herkese nasip olmayan yeteneğini toplumu aydınlatmak için kullanırsa eserleri daha da anlam kazanır. Çünkü her devirde bir Bolu Beyi çıkar. Bu Bolu beylerine, sazıyla sözleriyle karşı çıkıp moral verecek bir Köroğlu'nun varlığı bir tesellidir ve belki de uyanışa vesiledir.

Duman, bu anlamda üzerine düşeni yapıyor. Daha önceki "İyi de bana ne", "Rezil", "Köpekler" şarkıları gibi "Kufi" şarkısıyla da yapmaya devam edeceğini gösteriyor.

Şarkının ismini ilk duyduğumda ne olduğunu anlamadım. Neyse ki çağımız zaman-mekân kısıtlamasını ortadan kaldırarak, cehaletini yenmek isteyenler için büyük nimetler sunuyor. Bunlardan biri çevrimiçi sözlük. Onun sayesinde kufinin, takke diye bildiğimiz başlık olduğunu anında öğrendim. Bu cümlelerim, internet çağında doğup büyüyenler için anlamsız gelebilir. Ama bilgiye ulaşma konusunda geçiş döneminde büyüyen, internet öncesini de bilen nesil, buna neden bir nimet gözüyle baktığını anlayacaktır.

Modern Hacı Fışfişlar

Dini kullanan, dindar görünümlü kişiler için kullanılan bir tabir vardır: Hacı Fışfiş. Belli yaşa kadar her şeyi yapan, sonra itikadince hacca giden, hacı sıfatını aldığı anda birçok kötü davranışını değiştiren, huy edindiklerini ömrünün sonuna kadar sürdüren... Ya da kötü davranışlarını kamufle etmek için hacı olan... Bazı dinbazlar, bu kişilerin dindarları aşağılamak için uydurulan karakterler olduğunu söyler. Ama eminim ki bu yazıyı okuyan herkesin çevresinde en az bir hacı fışfiş vardır.

Hatta internet sağ olsun ülkece tanıdığımız yüzlercesi. Yalnız bazı farklar var. Hacı fışfışlar kufileriyle dolaşırdı. Modern hacı fışfışlar takım elbiseleriyle arzı endam ediyor. ncekilerin zararı, vrelerine verdiklerinden ibaretti. şimdikiler de internet sayesinde daha geniş kitlelere ulaşabiliyor! Bir de eskiler tek tabanca takılırdı. Yenilerin yüksek mevkilerdeki kişilerle verdikleri fotoğraflar sayesinde “network”u(!) daha geniş. Dolandırıcısı, uyuşturucu taciri, hırsız, hırsız müteahhidi...

Neyse şarkıya dönelim.

“Elleri havada, kufi kafada

çeker ezer aynada”

şarkı, nakaratıyla dinbazların tertemiz, bembeyaz hayatlarından bir kesit sunuyor. İstikametleri bariz ama niye çeker ezdiklerini hiç anlamadım! şerbet yapacaklar galiba.

şarkı genelinde de ülkenin durumuyla ilgili, yalnız iktidara değil muhalefete de serzenişler var.

Duman, “Rezil” şarkısı yayınlandıktan sonra “Dinimizle alay ediyorlar!” laflarıyla tepki aldı. Konserlerin iptal edilmesi isteniyordu. Hlbuki şarkıda, din ile değil dini kullanan kişilerle ustaca alay ediyorlardı. Konser iptal taleplerini, büyük harflerle, klavyenin tuşlarını sert bir şekilde vurarak kınayanlar arasındaydım. Sonucu bilmiyorsanız da tahmin etmeniz zor olmayacaktır. Kaba kuvvet ihtimali, büyük harfleri yendi.

“Kufi”nin, “Rezil” kadar tepki alacağını zannetmiyorum. Alt tarafı dua edip şerbet için çeker ezen karikatürize bir tipe, kim, niçin tepki göstersin ki!

şarkıyı merak ettiyseniz [buradan](#) dinleyebilirsiniz.